

Medlem taler om Raaben og Strigen, jeg veed ikke, hvad han mener dermed. Jeg veed ganske vist, at en stor Mængde Mennesker udbragte et Leve for Folkethingets Formand i Gaden, da de passerede forbi det Sted, hvor han opholdt sig, et Leve saa kraftigt og alvorligt, at der var mange alvorlige Mænd, der fældede Taarer derved. Det kalder nu det ærede Medlem Raaben og Strigen, det faar han have Lov til, jeg kalder det nu noget Andet. Jeg saae i dette Leve et Vidnesbyrd om den Ålvor, der er til Stede i Befolkningen, og Følelsen af den Fare for Friheden, som jeg ikke kan se Andet, end at der i høi Grad er til Stede, dersom disse provisoriske Tilstande skulle fortsættes, og Provisoriet skulde være gjældende Ret. Nu siger man, at der blev holdt et Møde i Mar, hvor der var Ro, og at det var Gendarmernes Skyld. Det var jo en Tid efter Brønderslevhistorien, der blev holdt et større Møde i Hjørring, hvor Grev Holstein var til Stede. Det forbausede os at se, at der var mødt en betydelig forøget Gendarmstyrke, der blev sagt 75 Mand, jeg veed ikke, om det er rigtigt, men der var en hel Del, der stod opstillede dels ridende og dels til Fods paa Byens Torv, og andre patruljerede i Gaderne. Folk forundrede sig derover og spurgte, hvad det skulde bethyde overfor en Befolkning, som ikke har viist Andet end Ro og Orden. Jeg gjentager, at jeg har holdt en Masse af Møder baade i Vendskysel og udenfor og aldrig nogeninde set, iagttaget Andet end den største Ro og den største Orden. Det eneste Sted, hvor der kunde være Noget at bemærke, det var ved et Møde i Sindal i Fjor. Der var en Del konservativ Ungdom til Stede, der gav sig til at raabe og strige, som det ærede Medlem udtrykker sig. Ellers veed jeg ikke, at der har været den allerfjerneste Forstyrrelse af Ro og Orden paa noget Møde, saa jeg kan ikke indse, at der var nogenformelt Nødvendighed for at kalde Gendarmstyrken til Stede. Hvis man tror, at det er Midlet til at undgaa lignende Tilstande eller lignende Begivenheder som den i Brønderslev, at forøge Gendarmerstyrken, tager man mærkelig fejl. Det er et mærkværdigt Feilsyn, man har, dersom man tror, at Sligt skal gjøre Gavn, at man stiller Befolkningen, den rolige Befolkning, som Intet vil Andet end Ro og Orden og fremfor Alt ønsker at leve i Fred og Ro og fremfor Alt ønsker at komme ind i rolige og lykkelige Tilstande, ind paa Lovens Grund — at man stiller den Befolkning saaledes under Bevogtning, at man nærer en saa afgjort Mistillid til Befolkningen, som ligger i, at den skal bevogtes af

Gendarmen; dernæst, at vi, der føre Ordet paa disse Møder, at vi ligeledes skulle bevogtes som halve eller hele Forbrydere. Jeg skulde tro, at det hidser og ægger. Saa et af mine Møder i Efteraaret mødte en Lieutenan og en Sergent og 14 Menige. Jeg veed ikke, hvad der mentes dermed, for Befolkningen var meget rolig, og jeg veed ikke rettere, end at jeg, som sagt, altid har manet til Ro, saa jeg forstaar ikke, hvad Hensigten dermed skulde være. Jeg kan ikke se rettere, end at Sligt virker hidsende og æggende, fordi der deri ligger denne Mistillid, dette, at vi skulle bevogtes, vi, som, hvor slemme end de Herrer kunne mene, at vi ere, dog ere Medlemmer af Landets lovgivende Forsamling, og dog som Saadanne have Krav paa ikke just at blive behandlet som Forbrydere. Jeg skal forøvrigt ikke opholde Thinget længere, men blot tilføie, at hvis man har til Hensigt — hvad jeg dog nødig vil tro og ikke vil tro om dette Thing — at gjøre Tilstandene værre og værre, hvis man har til Hensigt at hidse og ægge og mere og mere at forstyrre Ro og Orden, ja saa vedtager man en Lov som denne; saa er det et godt Middel at stemme for en saadan Lov og at forøge Gendarmstyrken. Jo mere man griber til den Slags Midler, des mere bringer man os ud i Uføret, og des ulykkeligere blive Forholdene her, i Landet. Har man derimod til Hensigt at stille mod Ro og Orden, saa borttager man den Slags Ting, og ganske jærlig borttager man Gendarmene. Jeg tør sige, at tager man Gendarmene bort fra Vendskysel, indestaar jeg for Vendskysel; jeg tør sige for sikkert og vist, at dersom Gendarmene ikke havde været til Stede i Brønderslev, var der ikke sket Noget som det, der skete; en eneste Politibetjent havde været nok til at overholde Ro og Orden.

Ogenbøll: Ja, jeg havde egentlig begjæret Ordet i Anledning af en Bemærkning fra det ærede 4de Medlem for 9de Kredts (Dam), men den ærede firdste Taler (Madsen) har bevæget sig saa stærkt navnlig paa et specielt Omraade, nemlig Brønderslevaffæren, og hvad der staar i Forbindelse dermed, at jeg først vil tillade mig derom at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg skal nu ikke følge den ærede Taler i hans firdste almindelige Udtalelser om Folkets Førere, om Møderne, om, hvorvidt man paa disse Møder bliver rørt til Taarer eller ikke o. s. v.; men der falder en enkelt Bemærkning fra det ærede Medlem, som jeg dog vil bringe i Erindring. Jeg tror ikke, at vi Andre kunne tilegne os, hvad det ærede